

РЕШЕНИЕ

№ 8150

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2551** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място] 1618, район В.,[жк], [жилищен адрес] представявано от управителя К. П. В., против Ревизионен акт (РА) № Р-22221722000880-091-001 / 10.10.2022 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 71/16.01.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) София при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който на дружеството са установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 79097,57 лв. и лихви в размер на 37495,95 лв.

Жалбоподателят излага доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания РА. Твърди, че РА е немотивиран, че е издаден в противоречие с разпоредбите на ДОПК, ЗДДС, ЗКПО и с трайната съдебна практика, както и със събраните в производството доказателства и конкретната фактическа обстановка. Прави възражение за погасяване по давност, на основание чл. 171, ал.1 от ДОПК, на установените публични вземания за данъчен период м.10.2016г. или данъчни задължения възникнали преди 22.02.2017г., както и за лихви за м. 12.2016г, м.08.2017г., м.10.2017г., м.11.2017г., от м.01.2018г. до м. 01.2019г. или за лихви възникнали преди 22.02.2019г. Ангажира писмени и гласни доказателства. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото,

съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът по жалбата, директорът на Дирекция „ОДОП“ София, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Твърди, че РА е правилен и законосъобразен и моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР №Р-22221722000880-020-001 от 22.02.2022 г. издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, компетентен орган, съгласно Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП София, за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за данъчните периоди от 01.12.2016г. до 31.01.2021г. Заповедта е връчена по електронен път на 23.02.2022г. Изменена е със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) №Р-22221722000880-020-002 от 19.04.2022г. и ЗИЗВР №Р-22221722000880-020-003 от 17.05.2022г.

Ревизионен доклад (РД) №Р-22221722000880-092-001 от 02.08.2022 г е издаден, е издаден в срока по чл.117 ДОПК и е връчен по електронен път на дружеството на 15.08.2022 г. В законоустановения срок срещу РД е постъпило писмено възражение вх. №53-00-526#3 от 29.09.2022г.

Възражението е преценено от органите по приходите като неоснователно и в срока по чл. 119, ал. 2 ДОПК е издаден РА №Р-22221722000880-091-001 от 10.10.2022 г. от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Ц. Колева Х., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП София – ръководител на ревизията, с който се установяват данъчни задължения за по ЗДДС за данъчни периоди м. 12.2016 г., м. 08.2017 г., м. 10.2018 г., м. 02.2019 г., м. 06.2019 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 12.2019 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г., м. 06.2020 г., м. 11.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г. в общ размер на 79 097,57 и лихви по ЗДДС за данъчен период м. 10.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., м. 03.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г., м. 06.20189 г., м. 09.2018 г., м. 11.2018 г., м. 12.2018 г., м. 01.2019 г., м. 03.2019 г., м. 04.2019 г., м. 05.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., м. 07.2020 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г. и м. 10.2020 г. в общ размер на 37 495,95 лв.

В хода на ревизията е установено, че „СПОРТС АУЕЪР“ ООД извършва дейност търговия, внос, износ със стоки предимно дрехи, спортна екипировка и обувки.

На ревизирания субект е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221722000880-040-001 от 23.02.2022 г. Представените документи са описани подробно в приложения РД.

Съгласно дадените писмени обяснения, спортните облекла, с които търгува дружеството се доставят основно от Ш., Нидерландия, Германия, а дейността се осъществява от офис и шоурум в [населено място].

Извършени са насрещни проверки на трети лица и служеби споравки, в резултат на които са установен задълженията с РА.

1. От „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] по електронен път са изпратени оборотни ведомости за м. 11.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г. и счетоводни справки за издадените фактури за продажби на ревизираното лице, във връзка с издадени от него фактура №13/30.11.2020 г., №16/28.12.2020 г. и №20/29.01.2021 с предмет на доставките: „наем на склад за периода от 01.04.2020 г. до

31.12.2020 г.“, „комисионна по договори от 2020 г.“ и „по договор и анекс от 2020 г.“ с ДДС в общ размер 59 200,00 лв. Представени са Договор за наем на недвижим имот /складово помещение/ от 16.03.2020 г. и Комисионен договор от 15.01.2021 г.; счетоводни сметки. Допълнително в ТД на НАП София е представено и счетоводно извлечение от счетоводството на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД за начина на осчетоводяване на получените от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД фактури. С РА е прието, че тези фактури не документират реални доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, предвид което на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС са отказали право приспадане на данъчен кредит по спорните фактури общо в размер на 61 208,60 лв.

2. „ЕАРКОН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е открито и изисканите от него документи не са представени. Издало е фактура №0...11/26.12.2016 г. и №0...12/29.12.2016 г. за доставка на стоки с ДДС в общ размер на 2008,60 лв. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 19.04.2021 г. и няма наети по трудови правоотношения лица. Извършена му е ревизия по ЗДДС за периодите до 30.11.2016 г., приключила с РА и установени задължения в големи размери, който е влязъл в сила.

3. При ревизията е установено, че в счетоводството на ревизираното лице липсват оригинални фактури №10...102/12.12.2016 г., №10...103/13.12.2016 г., №10...104/14.12.2016 г., №10...105/15.12.2016 г., №10...106/16.12.2016 г., №10...107/19.12.2016 г., №10...108/20.12.2016 г., №10...109/21.12.2016 г., №10...110/22.12.2016 г., издадени от „НОВИМЕД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и фактура №09...22/18.10.2019 г., издадена от „НОВИМЕД ФАРМА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], по които е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит. Основната дейност и на двете дружества е насочена към търговията с медицински консумативи и медицинска апаратура. На органите по приходите не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, транспортни документи или други за доказване реалното получаване на фактурираните доставки, които според писмените обяснения на управителя на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД са с предмет наем на помещение за склад и стоки, счетоводни консултантски услуги. След като е установено, че основната дейност на дружеството е търговия с медикаменти за кардиологията, медицински консумативи, апарати, сервизна дейност за поддръжка на медицинската апаратура и консултантска дейност за тях и че „НОВИМЕД“ ЕООД е с прекратена регистрация и е заличено в Търговския регистър на Агенция по вписванията с РА, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС за данъчните периоди м. 12.2016 г. и м. 10.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 087,06 лв. по посочените фактури.

4. На следващо място в хода на ревизията е установено, че фактура №0...4019/26.02.2019 г., издадена от „СПОРТС АУЕЪР“ ООД към „СНЕЖЕН СВЯТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с предмет „аванс по договор“ е включена в дневника за покупки на ревизираното дружество, след като е била и е намерила отражение в дневника за продажби със същите стойности в отчетен период м. 02.2019 г., поради което с РА, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, за данъчен период м. 02.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 906,00 лв.

5. С РА, на основание чл. 86, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС за данъчен период м. 08.2017 г., е начислен ДДС в размер на 381,39 лв.. след като е констатирано е, че през м. 08.2017 г. жалбоподателят е декларирал вътреобщностна доставка /ВОД/ по

фактура №0...3532/31.08.2017 г. с данъчна основа в размер на 2 288,32 лв. с получател OLYMPUS TRAILIS с VIN Е., но при извършено от органите по приходите валидиране на VIN номера на посочения контрагент е установено, че гръцкият търговец е с невалиден VIN номер, т. е. няма регистрирано по ДДС дружество с такъв номер в Гърция към момента на доставката.

6. В ревизионното производство при извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че „СПОРТС АУЕЪР“ ООД е издало фактури: №0...3248/08.12.2016 г. към „ЛЕДЕНА ЕПОХА-МИТЕ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], №0...4886/01.10.2018 г. към „ТУРИСТИЧЕСКИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], №0...4062/25.09.2019 г. и №0...4055/25.09.2021 г. към „МЕТРО КЕНШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], №0...4292/30.12.2019 г. –към „ЕКСТРЕМ СПОРТ“ ООД с ЕИК[ЕИК], №0...4405/28.04.2020 г. към „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС Ч.“ с ЕИК[ЕИК], №0...4407/30.04.2020 г. към „ТОТЕМ СПОРТ“ ООД с ЕИК[ЕИК], №0...4420/15.05.2020 г. към „КА ЕФ ПРО 13“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и №010...70237/30.06.2020 г. към „НИКОЛ БАЙК ЦЕНТЪР“ ООД с ЕИК[ЕИК], с общ размер на данъчните основи 7 750,30 лв., поради което, на основание чл. 86 от ЗДДС за данъчни периоди м. 12.2016 г., м. 10.2018 г., м. 09.2019 г., м. 12.2019 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г. с РА е начислен ДДС в общ размер на 1 550,05 лв.

7. На последно място, в хода на ревизията е извършен анализ и съпоставка на отчетените приходи чрез двете фискални устройства, чрез които „СПОРТС АУЕЪР“ ООД е отчитало реализираните продажби, платени в брой от клиентите, и декларираните продажби в СД по ЗДДС и е установено, че през м. 08.2017г. декларираните със СД по ЗДДС продажби са в размер на 7 223,15 лв., а месечният оборот от ЕКАФП е в размер на 98 441,61 лв., т.е. налице е разлика от 1 173,83 лв г и през м. 06.2019 г. месечният оборот от ЕКАФП е в размер на 6 159,18 лв., а декларираните със СД по ЗДДС продажби са в размер на 1 288,50 лв., т.е. налице е разлика в размер на 4 612,98 лв. В резултат на тези констатации, на основание чл. 86, във връзка с чл. 67 от ЗДДС, с РА за данъчен м. 08.2017 г е начислен данък в размер на 195,64 лв. и за м. 06.2019 г. е начислен данък в размер на на 768,83 лв. или общо в размер 964,47 лв.

С жалбата срещу РА от „СПОРТС АУЕЪР“ ООД са представени приемо-предавателни протоколи и стокови разписки, съставени между „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД и „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, като доказателство, че посочените в тях стоки са съхранявани от доставчика.

Решаващият орган е приел, че представените в хода на ревизията документи не могат да обосноват извод за наличие на реално изпълнени доставки на стоки от „ЕАРКОН“ ЕООД. Относно доставките от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД е приел, че липсват обективни данни, че услугите по процесните фактури са извършени от посоченото в тях дружество, тъй като то няма наети лица и не притежава и недвижими имоти. Заключил е, че чрез така оформената документация се установява формално оформяне на сделки от правна страна, но не и от фактическа, т. е. като реална доставка. За да потвърди РА относно доставките от „НОВИМЕД“ ЕООД, „НОВИМЕД ФАРМА“ ЕООД директорът на дирекция ОДОП – София се е позовал на непредставянето на исканите документи, поради което е споделил изводите за неизпълнение на условието по чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Същото основание е изтъкнато и относно издадената на „СНЕЖЕН СВЯТ“ ЕООД фактура. Относно начисления ДДС по ВОД е изтъкнал е, че към датата на издаване на фактурата – 31.08.2017 г. VIN

номера на получателя OLYMPUS TRAILIS е невалиден. Решаващият орган е споделил и изводите на ревизиращите относно неотчетените продажби от ФУ, след като от жалбоподателя не са представени никакви доказателства в тази връзка.

В хода на съдебното обжалване на РА от страна на жалбоподателя са ангажирани гласни доказателства. Като свидетел е разпитан оперативният управител на дружеството А. И. Д.. От показанията му се установява, че основната дейност на дружеството е внос и дистрибуция на текстил, като е разделено на две части, има група, която се занимава със спортни стоки и друга, която се занимава с работни облекла и лични предпазни средства. Принципът на работата е, че получават поръчки от клиенти 6-9 месеца преди датата на доставки, консолидират ги и 6-9 месеца по-късно получават стоки от производители и издават тази стока към клиенти. Според свидетеля комисионният договор между „СПОР АУЕЪР“ и „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД бил с цел да се осигурят или отдадат клиенти за доставки. Сключени били договори с „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС Ч.“, „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС К.“ и „К.“. Била платена комисионна на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД. Договорът с плащане на тази комисионна бил изпълнен. Клиентите, които „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД довели все още са клиенти на жалбоподателя. Платената комисионна била около 45 %, това е приблизителен марж на печалба, с който работи дружеството и преценили, че ще го пожертват целия през първата година, за да привлекат дългосрочно клиенти. Икономическата облага за дружеството в перспектива била сериозна. За 2021 г., 2022 г., 2023 година двете дружества на „ДЪНДИ ПРЕШЪС“ били най – големите клиенти като стокооборот и паричен оборот и най – коректни платци. През 2020 г. при започване на пандемията във фирмата имало паника, т.к доставчиците били големи международни фирми и не приемат отказ от доставки. Голяма част от контрагентите на дружеството били със затворени обекти и отказвали да приемат доставките си. Дружеството нямало къде да складираме много от стоката. Част от пристигащата стока била съхранявана от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД. Относно дружествата „НОВИМЕД“, „НОВИМЕД ФАРМА“ свидетелят не си спомня конкретно какво е купувано от тях.

По искане на жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), заключението по която е прието без възражения от страните. Вещото лице е проследило счетоводните записвания по спорните фактури с доставчици „ЕАРКОН“ ЕООД, „ЗЕРО ТПОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД, „НОВИМЕД“ ЕООД, „НОВИМЕД ФАРМА“ ЕООД, „СНЕЖЕН СВЯТ“ и пр. Установило е, че в счетоводството на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД принципът на Текущо начисляване се спазва. „СПОРТС АУЕЪР“ ООД осъществява счетоводството си на основата на документалната обосновааност на стопанските операции, тъй като за процесиите доставки са представени и първични и вторични счетоводни документи и регистри, от където са извлечени взетите счетоводни операции. Установило е, че получените доставки по процесиите Фактури са вложени в основната дейност на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД и е налице последваща реализация на получените стоки чрез извършване на последващи сделки. Проследило е заплащането по фактурите и изпълнението на договорите със „ЗЕРО ТПОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД.

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна съдът намери за установено следното:

Ревизионният акт е издаден от органа, възложил ревизията, и от ръководителя на ревизията, в изпълнение на компетентността им по чл. 119, ал. 2 от ДОПК. В хода на

административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5- годишния срок.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно неправомерно упражненото право на данъчен кредит. В мотивите на РА са обсъдени доводите и доказателствата, представени с възражението на жалбоподателя срещу РД.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

Относно съответствието с материалноправните разпоредби на закона

съдът намира следното:

1.Относно отказаното с РА право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 11.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г общо в размер на 59 200,00 лв. по фактура №13/30.11.2020 г., №16/28.12.2020 г. и №20/29.01.2021 г., издадени от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД с предмет на доставките: „наем на склад за периода от 01.04.2020 г. до 31.12.2020 г.“, „комисионна по договори от 2020 г.“ и „по договор и анекс от 2020 г.“ е установено, че на дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА №Р-16002421003260-091-001/03.12.2021 г., потвърден с Решение №80/21.02.2022 г. на директора на ОДОП П.. При ревизията е констатирано, че „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД е издало процесните фактури.

Предмет на Ф/ра № 13/30.11.2020 г. с ДДС -27 000.00 лв е “наем на склад за периода 01.04.20 г. - 31.12.20 г”. Към нея е представен Договор за наем от 16.03.2020 г. /стр.171 от Приложение № 2/, сключен между: „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД - Наемодател и „СПОРТС АУЕЪР“ ООД - Наемател за складово помещение, с месечен наем 15 000.00 лв. без ДДС. Договорът е подписан и подпечатан от двете страни. Срок на Договора - безсрочен. „СПОРТС АУЕЪР“ ООД е предавало стоки за складиране на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД от м.04.2020 г. до м. 12.2020 г. /за 9 месеца/, като възникналото задължение за месечни наеми е в размер на 135 000.00 лв. Противно на твърдението в РД, представения с преписката заверен препис е подписан от двете страни.

Установено е от ССЕ и от ревизиращите, че фактурата е включена в Дневниците за покупки и Справките декларации по ЗДДС на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД за съответния данъчен период и в Дневник продажби на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД за съответния данъчен период. От ССЕ се установява, че начисленото ДДС - 27 000.00 лв. е внесено от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД.

Според показанията на разпитания свидетел по време на локдауна клиентите на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД са отказвали доставки и „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД е осигурило съхранение в складове, които ползва. За превоза на стоките са използвани автомобили на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД, който ги е транспортирал и ги е съхранявал до момента, в който „СПОРТС АУЕЪР“ ООД не му окаже да ги върне. Предаването на стоките се документирало с приемо-предавателни протоколи и стокови разписки, в които са идентифицирали конкретните стоки с артикулен номер, наименование и количество. Съответно при връщане на стоките, предаването отново се удостоверява с приемо-предавателен протокол и стокова разписка. С жалбата срещу РА до директора на дирекция “ОДОП” София са представени такива приемо-предавателни протоколи и стокови разписки

за предадена и върната стока, които са двустранно подписани и посочени в стоките разписки стоките с артикулни номера, име на артикула и количества.

За да откажат право на данъчен кредит по посочената фактура, органите по приходите се позовават на факта, че „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД няма недвижими имоти, които да отдава под наем, няма капацитет - технически, технологичен, кадрови и пр. да извършва услугите обект на фактуриране“. Тези изводи обаче противоречат на трайната съдебна практика на СЕС и ВАС, според която липсата на доказателства, че доставчикът притежава или владее недвижим имот, предмет на договор за наем не води до извод за липса на реална доставка. Не намира подкрепа в практиката на СЕС и ВАС тезата на приходната администрация, че валидното възникване на наемното правоотношение е обусловено от правото на собственост върху вещта, обект на наема. Задължението на наемодателя да осигури складово помещение не е предпоставено от качеството титуляр на вещното право на собственост или наемател. От значение за данъчното облагане са обективните характеристики на стопанските операции. В този смисъл е Решение № 5254 от 17.05.2023г. по адм.д 11092/2022г. и др.

Тези изводи на органите по приходите, се оборват и от заключението по приетата ССЕ, в което е установено, че в Ревизионния доклад № Р-16002421003260-092-001/29.10.2021 г. на доставчика, който като част от административната преписка е приет като доказателство по делото, е констатирано, че е представен Договор за наем на недвижим имот от 01.11.2020 г., сключен между: Физическо лице - Б. Б. и съпругата му - Наемодатели и „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД - Наемател за отдаване под наем на имот в размер на 30 кв.м. от УПИ № 10450.502.2389 за ползване като складова площ. Съгласно т.3 от Договора, Наемателят може да преотдава наетия имот. Срокът на Договора е 3 години, с Обща наемна стойност 15 000.00 лв.“ . Въз основа на РД и РА на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД не се установява, че дружеството е извършвало дейност по съхранение на стоки в наети складове в периода от 01.03.2020 г. до 31.12.2021 г. на други дружества, освен на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД.

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл.71 от ЗДДС.

По делото не е спорно и това се установява от събраните в хода на

ревизията доказателства, че е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактура/ от страна на жалбоподателя, издадени от прекия доставчик.

Спорната предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1 от ЗДДС, в процесния случай е наличието на облагаема доставка по смисъла на чл.9 от ЗДДС, осъществена от конкретно посочения във фактурите доставчик.

Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. Легалната дефиниция на понятието данъчен кредит се съдържа в чл.68, ал.1 ЗДДС и това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по ЗДДС за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В този текст законодателят е предпоставил облагаемата доставка като основно изискване, за да е налице правото на данъчен кредит. Аналогично е законодателното решение при регламентиране на спорното право в нормата на чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС. В тази разпоредба се съдържа правото на задълженото лице да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по ЗДДС закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Законът на първо място изисква да е осъществена реална доставка на стока и услуга. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Предмет на доставките, във връзка с които с РА е отказано право на данъчен кредит са услуги – предоставяне за временно и възмездно ползване на складово помещение – наем.

Доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика; и такива, сочещи прякото ѝ реализиране, към които следва да се причислят протоколи за приемане на работата, доказателства за начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки, осчетоводени записи за извършени разходи на доставчика във връзка с извършване на услугата и др.

В случая освен договорът за наем, са представени и двустранно подписани приемо-предавателни протоколи и стокови разписки, с които стоките за съхранение са предавани на доставчика и после обратно на жалбоподателя. Те не са оспорени и макар да представляват частни свидетелстващи документи, необвързващи съда с материална доказателствена сила, ценени с останалите доказателства по делото –

счетоводното отразяване на фактурите, разплащането по тях, заключението на вещото лице по ССЕ и показанията на разпитания свидетел, водят до извод за тяхната истинност.

Изводите на ораганите по приходите са в противоречие със събраните по делото писмени доказателства, в т.ч. и ССЕ, както и с практиката на СЕС. В три свои решения СЕС тълкува чл. 168, б. а) от Директива 2006/112 във връзка с преюдициални запитвания по спорове със сходни факти – Решение от 21 юни 2012 по съединени дела C-80/11 и C-142/11, Mahageben, Peter David; Решение от 6 септември 2012 по дело C-324/11, Gabor Toth; Решение от 13 февруари 2014 по дело C-18/13, М. П.. Във всяко от тях СЕС приема, че констатирана нередност, извършена от доставчика, който не е декларирал своите работници, не е отразил счетоводно разходите за доставката, не е внесъл декларирания ДДС, не разполага с персонал, материали и активи или е извършил други нередности, не дава основание на данъчните органи да откажат правото на приспадане на получателя на услугите, освен ако самите данъчни органи докажат въз основа на обективни данни, че получателят е знаел или е бил длъжен да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика (решението на СЕС по делото Mahageben, Peter David, т. 50 и т. 66, решението по делото Gabor Toth, т. 38 и т. 39, решението по делото М. П., т. 31, т. 46 и т. 47).

В решението си по делото Gabor Toth СЕС приема, че в ситуация като настоящата, при която процесните доставки на стоки и услуги са осъществени, но се твърди от приходната администрация, че са извършени не от персонала на издателя на фактурите, а от персонала на друг стопански субект, което според тях означава, че се прикрива с измамна цел действителният доставчик, то именно тя следва да предостави на съда конкретни улики за измама. Ако е предоставила такива, националната юрисдикция може да извърши проверка за това дали издателят на фактурите е извършил въпросната сделка (т. 53 от решението).

Изложеното важи и за доставките по Ф/ра № 16/28.12.2020 г. с предмет на доставката „Комисионна по Договор 2020 г.“ и ДДС 17 200.00 лв. и Ф/ра № 20/29.01.2021 г. с предмет : „По Договор и Анекс 2020 г.“ с ДДС - 15 000.00 лв.

От събраните писмени доказателства и ССЕ е установено, че фактурите са включени в Дневник покупки на „СПОРТС АУЕЪР“ и в Дневник продажби на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД за съответния данъчен период. Извършени са разплащания по банков път. Взети са счетоводни операции в счетоводството на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД за извършените плащания. Съгласно представена Обратна ведомост за м. 12.2020 г. на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“

ЕООД е видно, че начисленото по фактурите ДДС е внесено.

„СПОРТС АУЕЪР“ ООД е разплатило по банков път дължимите суми към „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД по процесините фактури за наем и за комисионни услуги.

Към фактурите е представен е Комисионен договор от 15.01.2020 г., двустранно подписан, сключен между: „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД - Комисионер и „СПОРТС АУЕЪР“ ООД - Доверител, според който Комисионерът ще осъществява търговско представителство и активно търсене на търговски партньори и клиенти срещу възнаграждение. Договорено е възнаграждение в размер на 44.5% от стойността на сключените от Комисионера сделки, като заплащането бъде 60 дни след изтичане на календарната година. Договорът е подписан от Доверител и Комисионер.

Във връзка с изплатените комисионни, твърдението от „СПОРТС АУЕЪР“ ООД е, че „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД е предоставял устни консултации. Според обяснения от управителя на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, дадени в ревизионното производство и в жалбата срещу РА, както и показанията на разпитания свидетел, съгласно чл.1 от Договор от 15.01.2021 г., „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД поема задължение срещу заплащане да осъществява търговско представителство и активно търсене на търговски партньори и клиенти на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД. Съгласно чл.7 от Договор от 15.01.2021 г., „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД се задължава да уведоми незабавно „СПОРТС АУЕЪР“ ООД за изпълнението на възложената му поръчка, т.е. не е уговорена писмена форма за „Уведомяване“ или за „Възлагане на поръчка“ и това е извършвано устно

Според показанията на свидетеля в изпълнение на този договор са сключени договори с „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС Ч.“, „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС К.“ и „КАМЕНИЦА“, които са най-големите клиенти на жалбоподателя и най – коректни платци. Като комисионната по договора от 15.01.2020г. е около 45 %, което е приблизителен марж на печалба, с който жалбоподателят работи, но икономическата облага за дружеството в перспектива е сериозна.

Тези показания се подкрепят и от установеното в ССЕ. В заключението е проследена реализацията по сключения на 15.01.2020г. комисионен договор през 2020г. Сключен е Рамков договор за покупко-продажба на работно облекло № ДПМ4- 031/07.02.2020 г., между: „СПРОТС АУЕЪР“ ООД - Продавач и „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС ЧЕЛОПЕЧ“ ЕАД и „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС КРУМОВГРАД“ ЕАД - Купувачи, с предмет: Покупко-продажба на работно облекло по писмени Заявки до Продавача с искане за доставка на стоките. Срокът на Договора е 24 месеца от датата на подписване. Клиентите по рамковия договор остават

търговски партньори на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД и след изтичане на Комисионния договор от 15.01.2020 г. Като последица от дейността на „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД по Комисионен договор от 15.01.2020 г. са сключените сделки между: „СПОРТС АУЕЪР“ ООД - Продавач и „КАМЕНИЦА“ АД - Купувач, като Купувачът става дългогодишен търговски партньор на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД. Обемът на последващите облагаеми доставки на предоставените услуги по процесните Фактури, издадени от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД е представен в заключение по ССЕ. Там е изследван и оборотът, върху който е изчислено комисионното възнаграждение, дългасно представена информация от счетоводството на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД. В обобщение, всички доказателства, представени в хода на ревизията от жалбоподателя и „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД, относно доставките ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД са надеждни, непротиворечиви и взаимно си кореспондират, което води до извод, че органите по приходите неоснователно са отказали да признаят данъчен кредит по процесните фактури.

По изложените съображения РА, в частта, в която, на основание чл. 68, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДДС, чл.69, ал.1 във вр.с чл. 9 от ЗДДС за данъчни периоди м. 11.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 59 200,00 лв. по фактури №13/30.11.2020 г., №16/28.12.2020 г. и №20/29.01.2021 г., издадени от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД, и съответните лихви в размер на 10745,82 лв. следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

2. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период м. 12.2016 в размер на 2 008,60 лв. по фактури №0...11/26.12.2016 г. и №0...12/29.12.2016 г., издадени от „ЕАРКОН“ ЕООД за доставка на стоки, от събраните по делото доказателства се установява, че издадените Фактури от „ЕАРКОН“ ЕООД са включени в Дневниците за покупки и Справките декларации по ЗДДС на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД за съответните данъчни периоди. От счетоводството на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД не са представени процесните Фактури, както и не са налични никакви съпроводителни документи - договор, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки и др. Като причини за това в ССЕ е посочено, че настоящите счетоводители водят документация за дружеството от 2020 г. и не притежават счетоводни документи преди този период.

От страна на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, в ревизионното производство към административната преписка са представени други фактури, издадени от „ЕАРКОН“ ЕООД /стр.164 от Приложение № 1/, които нямат отношение към констатациите в РА, а именно Ф/ра №0....5/29.10.2016 г. с предмет мъжки къси спортни панталони 700 бр. с данъчна основа 8 134.00 лв. и ДДС в размер на 1 626.80 лв. и Ф/ра № 0....6/29.12.2016 г.

с предмет дамски пуловери 330 бр. с данъчна основа 8 111.40 лв. и ДДС в размер на 1 622.28 лв. Фактурите са платени в брой и са налични фискални бонове към тях. Представени са и двустранно подписани стокови разписки.

Съгласно чл. 71, ал.1, т.1 от ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая такъв документ не е представен, не е представен и нито един от изброените в т.2-11 документи. След като фактура №0...11/26.12.2016 г. и №0...12/29.12.2016 г., издадени от „ЕАРКОН“ ЕООД, не са представени нито в хода на ревизията, нито на съдебното производство, то не е налице едно от кумулативно изискуемите условия за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит от жалбоподателя. Разпоредбата на чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС точно транспонира чл. 178, § б. а) от Директива 2006/112. Същият изисква данъчно задълженото лице да притежава данъчен документ, отговарящ на изискванията на чл. 114, за да упражни правото си на приспадане на ДДС. Тази формална предпоставка задължително трябва да е налице. Според т. 27 от Решение на СЕС от 15 септември 2016 г. по дело C-516/14, Barlis по делото Barlis, целта на данните, които задължително трябва да фигурират във фактурата, е да могат данъчните административни органи да контролират плащането на дължимия данък и ако е необходимо, наличието на право на приспадане на ДДС. Липсата на фактура и данни за вида на доставката са пречка за извършването на проверка относно наличието на доставка и използването ѝ за следващите облагаеми доставки от получателя, което е достатъчно основание за отричане на претендираното данъчно предимство.

Поради изложените съображения, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 008,60 лв. по фактура №0...11/26.12.2016 г. и №0...12/29.12.2016 г., издадени от „ЕАРКОН“ ЕООД и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено. В допълнение следва да се отбележи, че освен, че не е представена фактурата, не са представени и никакви други доказателства за реално изпълнение на доставките на стоки по посочените фактури.

3. Изложеното по-горе важи и за отказаното с РА право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди м. 12.2016 г. и м. 10.2019 г. общо в размер на 14 087,06 лв. по фактури №10...102/12.12.2016 г., №10...103/13.12.2016 г., №10...104/14.12.2016 г., №10...105/15.12.2016 г., №10...106/16.12.2016 г., №10...107/19.12.2016 г., №10...108/20.12.2016 г., №10...109/21.12.2016 г., №10...110/22.12.2016 г., издадени от „НОВИМЕД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и по фактура

№09...22/18.10.2019 г., издадена от „НОВИМЕД ФАРМА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

От събраните доказателства, в т.ч. и ССЕ се установява, че относно, Ф/ра № 1... 102/12.12.2016 г. с предмет Стоки - ДО- 7 865.25 лв. и ДДС - 1 573.05 лв., Ф/ра № 1...110/22.12.2016 г. с предмет услуги- ДО - 7 845.00 лв. ДДС - 1 569.00 лв, издадени от „НОВИМЕД“ ЕООД са взети счетоводни операции в счетоводството на „Спортс Ауеър“ ООД. Фактурите са включени в Дневника покупки на „Спортс Ауеър“ ООД за съответния данъчен период.

Ф/ра № 1... 106/16.12.2016 г. с предмет услуги, ДО- 7 800.00 лв. и ДДС 1 560.00 лв., Ф/ра № 1...105/15.12.2016г. с предмет стоки, ДО- 7 783.65 лв. и ДДС-1556.73 лв.; Ф/ра № 1... 107/19.12.2016 г., с предмет услуги, ДО-8 000.00 лв.и ДДС-1600.00 лв., Ф/ра №1... 109/21.12.2016 г. с предмет на доставката стоки с ДО- 7860.00лв. и ДДС-1572.00 лв., Ф/ра № 1.. .108/20.12.2016 г. с предмет Консултантски услуги с ДО -7 800.00лв. и ДДС-1 560.00 лв., Ф/ра № 1.. .104/14.12.2016 г. с предмет стоки сДО-7689.25лв. и ДДС-1 537.85 лв. и Ф/ра № 1... 103/13.12.2016 г. с предмет Стоки- ДО-7458.79лв. и ДДС-1 491.76 лв., издадени от „НОВИМЕД“ ЕООД няма документи за осчетоводяване на фактурите и за извършени плащания, както в счетоводството на доставчика, така и в счетоводството на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД.

За Ф/ра №09... 22/18.10.2019 г. с предмет наем, издадена от „НОВИМЕД ФАРМА“ ЕООД, с ДО- 333.33 лв.и ДДС -66.67 лв е установено, че „СПОРТС АУЕЪР“ ООД е заплатило процесната Фактура в брой. Фактурата е включена в Дневник покупки на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД за съответния данъчен период и е намерила отражение в счетоводството на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД.

Тъй като фактурите не са налични, няма и представени съпроводителни документи, не може да се установят и последващите облагаеми доставки, нито връзка с дейността на жалбоподателя.

Доводът, изтъкнат от жалбоподателя, е фактурите не са представени, тъй като настоящите счетоводители водят документация за дружеството от 2020 г. и не притежават счетоводни документи преди този период, съдът намира за неоснователен. Той не обяснява и факта, че част от фактурите не са осчетоводени. Както правилно е посочил в решението си директорът на дирекция „ОДОП“ София, ако лицето не притежава оригинал на документ, правото на данъчен кредит следва да се признае единствено, ако същото се е възползвало от възможността да осигури фотокопие от екземпляра на издателя на документа, заверено от него с подпис и печат, което да съхранява в счетоводството си, съгласно чл. 58, ал. 2 от Правилника за приложение на ЗДДС (ППЗДДС), и уведоми за това ТД на НАП по регистрацията си, което не е сторено.

По изложените съображения РА, в частта, в която за данъчните периоди

м. 12.2016 г. и м. 10.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 087,06 лв. по фактури, издадени от „НОВИМЕД“ ЕООД и „НОВИМЕД ФАРМА“ ЕООД е законосъобразен и обжалването следва да бъде отхвърлено и в тази част.

4. С РА, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, за данъчен период м. 02.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 906,00 лв. по фактура №0...4019/26.02.2019 г., издадена от „СНЕЖЕН СВЯТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с предмет „Аванс за поръчана стока“. Установено е, че фактурата е била включена в дневника за покупки на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД.

В хода на ревизионното производство фактурата е представена, установено е, че тя е издадена от „СПОРТС АУЕЪР“ ООД към „СНЕЖЕН СВЯТ“ ЕООД и е включена едновременно в дневника за продажби и в дневника за покупки за м. 02.2019 г. със стойност на данъчната основа – 4 530,00 лв. и ДДС в размер на 906,00 лв.

В обяснение до ТД на НАП София от управителя на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД е посочено, че е установена техническа грешка, като Ф/ра № 0...4019/26.02.2019 г. с ДО - 4 530.00 лв. ДДС - 906.00 лв. за Аванс за поръчана стока, която е издадена от „СПОРТС АУЕЪР“ ООД на „СНЕЖЕН СВЯТ“ ЕООД е включена и в Дневник покупки за м.02.2019 г.

При установено погрешно включване на фактурата, издадена от „СПОРТС АУЕЪР“ ООД към „СНЕЖЕН СВЯТ“ ЕООД в дневника за покупки на жалбоподателя, за последния не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 906,00 лв. по нея, поради което законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 71, ал.1, т.1 от ЗДДС и обжалването и в тази част следва да бъде отхвърлено.

5. Относно начисления с РА ДДС: в размер на 381,39 лв. за данъчен период м. 08.2017г. по фактура №0...3532/31.08.2017 г. с данъчна основа в размер на 2 288,32 лв. с получател OLYMPUS TRAILIS, Гърция с VIN E., на основание чл. 86, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, е установено, че през м. 08.2017 г. жалбоподателят е декларирал вътреобщностна доставка (ВОД) по посочената фактура. Ф/ра № [ЕГН]/31.08.2017 г. е с предмет - Продажби на спортни облекла, описани с количества, единична цена и обща стойност - 1 170.00 евро с ДО - 2 288.32 лв. При извършено от органите по приходите валидиране на VIN номера на посоченият контрагент е установено, че гръцкият търговец е с невалиден VIN номер, т. е. няма регистрирано по ДДС дружество с такъв номер в Гърция.

Както е посочено в ССЕ, единствено НАП /и други специализирани органи/ разполагат със способ за установяване на факти в рамките на ревизионните производства, а именно: извършване на обмен на информация е гръцките приходни органи относно регистрация по ДДС

на гръцки фирми. В решението на директора на дирекция „ОДОП“ София е посочено, че при извършеното от ревизиращите валидиране е установено, че към датата на издаване на фактурата – 31.08.2017г. VIN номерът не е бил валиден.

Съгласно чл. 7, ал.1 ЗДДС, вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика.

В случая не се установява получателят да е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, поради което е налице облагаема доставка.

Съгласно чл. 12, ал.1 ЗДДС, облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. На основание чл. 66, ал.1, т.1 ЗДДС данъкът е с размер на 20%. На основание чл. 67, ал.2 ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена, поради което правилно с РА е установен ДДС по посочената фактура в размер на 381,39 лв.

Поради изложеното жалбата и в тази част се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

6. Относно начисления с РА ДДС, на основание чл. 86 от ЗДДС, за данъчни периоди м. 12.2016 г., м. 10.2018 г., м. 09.2019 г., м. 12.2019 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г. в общ размер на 1 550,05 лв е установено, че СПОРТС АУЕЪР“ ООД издало фактура №0...3248/08.12.2016 г. към „ЛЕДЕНА ЕПОХА-МИТЕ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], №0...4886/01.10.2018 г. към „ТУРИСТИЧЕСКИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], №0...4062/25.09.2019 г. и №0...4055/25.09.20219 г. към „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], №0...4292/30.12.2019 г. към „ЕКСТРЕМ СПОРТ“ ООД с ЕИК[ЕИК], №0...4405/28.04.2020 г. към „ДЪНДИ ПРЕШЪС МЕТАЛС Ч.“ с ЕИК[ЕИК], №0...4407/30.04.2020 г. към „ТОТЕМ СПОРТ“ ООД с ЕИК[ЕИК], №0...4420/15.05.2020 г. към „КА ЕФ ПРО 13“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и №010...70237/30.06.2020 г. към „НИКОЛ БАЙК ЦЕНТЪР“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Установено е ,че фактурите са отразени в дневниците за покупки на клиентите и не са отразени в дневниците за продажби на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД.

Като не е отразил издадените фактури в Дневниците за продажби „СПОРТС АУЕЪР“ ООД е нарушило посочената разпоредба. В ССЕ е установено, че фактурата, издадена от „ТОТЕМ СПОРТ“ ООД не е отразена в Дневник продажби на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД. За другите фактури не е открита такава информация, но не е установено и те да са включени в дневниците за продажби на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, поради което изводите от проверките, извършени в хода на ревизията остават необорени.

Съгласно чл. 86 ЗДДС, регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

По изложените съображения, РА в тази част, в която на основание чл. 86 от ЗДДС, за данъчни периоди м. 12.2016 г., м. 10.2018 г., м. 09.2019 г., м. 12.2019 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г. е начислен ДДС в общ размер на 1 550,05 лв. е законосъобразен и обжалването следва да се отхвърли.

7. Относно начисления с РА ДДС в общ размер на 964,47 лв, на основание чл. 86, във връзка с чл. 67 от ЗДДС за данъчен м. 08.2017 г. и м. 06.2019 г., е установено, че за месец август 2017 г. декларираните със СД по ЗДДС продажби от „СПОРТС АУЕЪР“ ООД са в размер на 7 223,15 лв., а месечният оборот от ЕКАФП е в размер на 98 441,61 лв. За м. 06.2019 г. месечният оборот от ЕКАФП е в размер на 6 159,18 лв., а декларираните със СД по ЗДДС продажби са в размер на 1 288,50 лв.. Не са установени данни за извършени сторно операции.

Както е посочено и в ССЕ при извършен анализ и съпоставка на отчетените приходи чрез фискалното устройство и декларираните продажби по Справки декларации по ЗДДС се установяват несъответствия. За м.08.2017 е установена разлика от 1 173,83 лв. и за м.. 06.2019 е установена разлика от 4 612,98 лв.

Съгласно чл. 124, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС регистрираните по този закон лица водят задължително регистрите „Дневник за покупките“ и „Дневник за продажбите“. В ал. 2 на чл. 124 от ЗДДС е регламентирано, че регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи в дневника за продажбите за данъчния период, през които са издадени. Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния

период, през който е издаден данъчният документ, съгласно чл. 86, ал. 1, т. 2 от закона – размерът на данъка се включва при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларация /СД/ по чл. 125 за този данъчен период, а съгласно чл. 86, ал. 1, т. 3 от закона фактурата се включва в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

По изложените съображения законосъобразно с РА са установени задължения за ДДС в общ размер на 964,47 лв, на основание чл. 86, във връзка с чл. 67 от ЗДДС за данъчен м. 08.2017 г. и м. 06.2019 г. и обжалването и в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира направеното с жалбата възражение, че установените публични вземания за данъчен период м.10.2016г. или данъчни задължения възникнали преди 22.02.2017г. са погасени по давност за неоснователно.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Според чл. 171, ал.2 от ДОПК с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

В случая се касае за събиране на задълженията за ДДС – главници и лихви, установени от подадени от търговеца справки декларации по ДДС за съответните данъчни периоди. Срокът за плащане на публичното вземане за ДДС е посочен в чл. 89, ал.1 от ЗДДС - когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната ТД на НАП в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период. Данъчният период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец, освен в случаите по глава XVIII. Данъчен период по ЗДДС е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период, съгласно чл. 87, ал.2и ал.1 от ЗДДС. Съгласно чл. 125, ал.1 от ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация. Справка-декларация по ал.1 се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и в случаите, когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания или не е осъществило внос за този данъчен период, съгласно ал.4. Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал.3 се подават до

14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС. Следователно срокът, в който жалбоподателя е следвало да плати ДДС за м. 12.2016г. е до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася данъка, който е деклариран в СД – януари 2017г. Давностният срок по чл. 171 от ДОПК започва да тече считано от първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати съответното публично задължение или от 01.01.2018г.

На основание чл. 172, ал.1 ,т.1 ДОПК давността е спряла на 23.02.2023г. със започване на ревизионното производство, а в следствие и на основание чл. 172, ал.1, т.4 и т.4 ДОПК.

Задълженията за лихви за неплатените в срок ДДС за м.08.2017г., м.10.2017г., м.11.2017г г. е следвало да се платят до края на 2017 г. Поради това за лихвите за тези данъчни периоди от 2017 г. давностният срок по чл. 171 от ДОПК започва да тече от 01.01.2018 г., тъй като 2018 г. е годината следваща годината в която е следвало да се платят тези публични задължения. Преди 05.08.2023г. (влизане в сила на чл. 171, ал.3 ДОПК), съгласно чл. 11, ал.3 ЗЗД вземанията за лихви се погасяват с изтичане на тригодишна давност. Следователно, тези вземания за лихви за м. 10.2017 в размер на 143,81лв., за м.11.2017г. в размер на 397,04лв. и за м.12.2017 в размер на 305,98лв., както и вземането за лихви за м. 01.2018г. в размер на 1042,37 към 23.02.2022г. - започване на ревизионното производство, са погасени по давност и възражението в тази част е основателно, поради което РА в тази част следва да се отмени като незаконосъобразен. В случая разпоредбата на чл.160, ал.4 ДОПК е неприложима, тъй като давностният срок не е изтекъл в хода на ревизионното производство, а преди започването му.

За останалите периоди задълженията за лихви не са погасени по давност, тъй като на основание чл. 172, ал.1 ,т.1 ДОПК давността е спряла на 23.02.2023г. със започване на ревизионното производство, а в следствие и на основание чл. 172, ал.1, т.4 и т.4 ДОПК.

В останалата част РА, в частта, в която са установени задължения за лихви е законосъобразен. Задълженията произтичат от непогасяване на декларираното задължение за ДДС в законоустановения срок, съгласно чл. 175 от ДОПК и Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/

От страните се претендират разноски, като предвид посочения изход на спора на основание чл.161, ал.1 от ДОПК и съгласно Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 3575,40, съобразно материалния интерес и отхвърлената част от жалбата.

На жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото и

възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата в размер на 3028,82 лв.

Мотивиран от гореизложеното, и на основание чл. 160, ал.1 ДОПК, Административен съд, LXV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № P-22221722000880-091-001 / 10.10.2022 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 71/16.01.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта в която на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК] за данъчни периоди м. 11.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 01.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 59 200,00 лв. по фактура №13/30.11.2020 г., №16/28.12.2020 г. и №20/29.01.2021 г., издадени от „ЗЕРО ТОЛЕРАНС СЕКЮРИТИ“ ЕООД, и съответните лихви в размер на 10745,82 лв. и са установени задължения за лихви за данъчни периоди м. 10.2017, м. 11.2017, м.12.2017 и м.01.2018г. общо вразмер на 1889,20 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № P-22221722000880-091-001 / 10.10.2022 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 71/16.01.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София при Централно управление на Националната агенция за приходите, в останалата част, в която са установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност в размер общо на 19897,57 лв. и лихви в размер на 24860,93 лв.

ОСЪЖДА „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - София при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 3575,40 (три хиляди петстотин и седемдесет и пет лв. и четиридесет ст.) лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - София при ЦУ на НАП да заплати на „СПОРТС АУЕЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 3028,82 лв (три хиляди двадесет и осем лева и осемдесет и две ст.) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: